

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1657

§. 102. Quasi ad latronem existis cum gladijs & fustibus. v. 52.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

maturi, nisi forte ad missos à Principibus loquatur, quasi ad principales eorum, ut saepe sit, præsentes qui tamen erant absentes.

O Obsecrati & impii, quid opus erat, ut tam frequenti numero veniretis capere & eum ligare, qui se vltro, manibus vestris, ut ouem offerre est paratus? certè neciebatis plane, uti vestrae in ipsum satisfaceretis malitia, & quibus probris & cruciatibus in eum deserviretis, ideo ita recorditer proceditis, non agenda faciendo, & facienda omitendo, ista plane est potestas & modus proprius Dæmoniorum, qui vos in ductore vestro Iuda nunc regit & subigit.

§.102. *Quasi ad latronem exiſtiſ cum gladiis & fūſtib⁹.* v.52.

Ac si dicteret latronis officium est nocere & latitare: ego vero nemini nocui, sed plures lanaui, & in synagogis semper docui: ergo stulte facitis cum gladiis & fustibus me querendo: & quæſo, quando me cum armis incidentem vidistis? vel audistis, Vnde ergo contra inermem cum armis vendistis? non videtis, vos irrationali modo procedere, & conſequenter invalida esse, quæ attentatis?

Vnde nunc anima mea tuum dilectum, cuius caput aurum optimum, qui passitur inter lilia, in cuius labiis diffusa est gratia, nec ullamquam in eius manib⁹ inuenia est iniquitas. Ecce, ut nunc gladiis fustibusque conquiritur & impetratur: ac si in omnibus deliqueret, nihilque esset atrocitatis vel pœnæ, quod in caput eius innoxium conuerteret non debeat. Haud dubie & vitis erat ad manum Tribuni, more Romano, qua si opus, ut falsa ipse falsus Tribunus vitem nostram veram feriret, perstringeretque, ut fructum in tempore suo proficeret uberior. Dic igitur anima Deo devota, & clama: ego, ego, quæ peccavi, Hic autem quid fecisti en me, quam queritis, quæ furtum commisi, quæ rapui, quæ in cœlum & terram peccavi, hic autem nihil maligessit.

§.103. *Cum quotidiē robis̄cum fuerim in templo.* v.53.

Hoc quotidie, si de tota vita Christi intelligi debet, utique pro frequenter accipiendum est de synagogis: si vero de proximiore, ante captiuitatem tempore, sensus sit, propriissime est explicandum de templo Ierosolymitano, in quo & die Dominica præcedente triumphali inuenitus pompa, adiuit, & die lunæ, & die martis illius Hebdomadæ, in qua est caprus. Mira res! adverte hic, ô Christiane, verba illa, & obserua, ô Dei Sacerdos, ubi Christus quotidie fuerit: non in cauponâ, non in venatione, vel aucupio, vel domo lusoria, sed in templo

M. 2

Chriſtus